

عنوان مقاله:

شهر دوستدار کودک (شهر دوستدار فردا)

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ملی پیشگامان پیشرفت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

خدارحم بزی - دانشیار برنامه ریزی شهری، دانشگاه گلستان

ابراهیم معمری - محقق و پژوهشگر مسایل شهری کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه گلستان

فرهاد معمری - محقق و پژوهشگر مسایل تعلیم و تربیت کودکان، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

فضای شهری ایده آل فضای است که در آن عدالت شهروندی رعایت شده باشد و تمامی شهروندان، حتی اقشار آسیب پذیر، بتوانند از این فضا استفاده کنند. کودکان بخشی از شهروندان آسیب پذیر هر شهری به شمار می آیند و در صورتی که فضاهای شهری برای کودکان مناسب سازی گردد، سایر اقشار جامعه نیز در رفاه بیشتری خواهند بود. طرح شهر دوستدار کودک پاسخی جدید و جامعه در زمینه تعامل فضای شهری و کودک است که حضور فعال و مشارکت کودک را اصل قرار می دهد. کودکان بخشی از شهروندان آسیب پذیر به حساب می آیند که باید فضاهای شهری را به طور خاص برای آنها مناسب سازی کرد. هدف مقاله حاضر، ارزیابی و پایش شاخص های شهر دوستدار کودک از نگاه ظرفیت های انسانی اجتماعی و ذخایر پیشرفت می باشد. روش تحقیق، توصیفی تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای اسنادی است از مجموع مباحث این پژوهش می توان به این بحث رسید که مشارکت کودکان در فرایند طراحی و اجرای فضای شهری، می تواند معانیف مستتر در فضا را آشکار سازد و طراحی آگاهانه محیط این معانی را آشکارتر ساخته و در نتیجه رابطه با فضا را تقویت نماید.

کلمات کلیدی:

فضای شهری، شهر دوستدار کودک، دسترسی، فضای سبز، گرگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/845156>

